

Far de Santa Catalina

Els fars són edificacions situades en punts estratègics de la costa que emeten raigs de llum per orientar els navegants. Des de l'antiguitat, els navegants s'han guiat en els seus viatges a través de senyals lluminosos. Els primers fars eren simples fogueres, de vegades protegides de les inclemències del temps mitjançant estructures més o menys complexes. La paraula far prové de l'illa de Pharos, sobre la qual es va construir el far d'Alexandria. Juntament amb el Colós de Rodas va ser considerat una de les meravelles del món antic. Es va construir durant el regnat de Ptolemeu II al segle III aC i es va mantenir actiu fins al segle XIV. Al llarg dels anys, els fars han anat evolucionant mitjançant l'aplicació de noves tecnologies. La combustió de llenya va ser substituïda per làmpades d'oli amb reflectors parabòlics. A partir del segle XIX, l'eficàcia dels fars va augmentar de manera considerable gràcies a les aportacions del físic francès Augustin Fresnel, que va construir un tipus especial de lents, anomenades lents Fresnel, que permetien intensificar i concentrar la llum.

El 1858 va ser la primera vegada que es va emprar la llum elèctrica, que va anar substituint gradualment els altres tipus d'enllumenat. En l'actualitat la majoria dels fars funcionen amb potents fonts d'energia elèctrica autònoma, capaços d'enviar senyals a més de 30 milles de distància.

Avui dia alguns fars disposen, a més a més, de sistemes anomenats radiofars, que emeten senyals específics de ràdio. També solen tenir emissors de senyals acústics, que són activats amb la presència de bancs de boira.

